

IVANA PEROUTKOVÁ

Valentýnka

Ilustrovala
Ivona Knechtlová

a staré
řecké báje

Albatros

IVANA PEROUTKOVÁ

Valentýnka

a staré
řecké báje

IVANA PEROUTKOVÁ

Valentýnka

a staré
řecké báje

ILUSTROVALA IVONA KNECHTLOVÁ

ALBATROS

© Ivana Peroutková, 2023

Illustrations © Ivona Knechtlová, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-00-07042-1

ISBN 978-80-00-07047-6 (1. zveřejnění, 2023) (epdf)

ISBN 978-80-00-07048-3 (1. zveřejnění, 2023) (epub)

ISBN 978-80-00-07049-0 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

Cesta na ostrov Korfu

V polovině srpna odjela Valentýnka s rodinou na řecký ostrov Korfu. Byla to událost. Před bílou vilou, kde holčička bydlela, stála připravená dvě auta. Rodiče, babička, teta Helena se strýcem Alešem, ti všichni se vypravili na dlouhou cestu. Pouze Hugo, peruánský naháč a Valentýnčin milovaný pes, netušil, co ho čeká. Vždyť on neznal ani moře. Nevěděl, co jsou velké vlny. Ovšem Valentýnka věřila, že se naháček nebude bát a odvážně si zaplave.

Těsně před odjezdem se přišli rozloučit tři Valentýnčini nejlepší kamarádi – Zuzka, Jonáš a Pěťa. A tehdy Va-

lentýnka, která ráda pro ně vymýšlela různé hry, řekla, že na ostrově snad dostane nápad na poslední prázdninovou hru. Jenže Jonáš dívence zaskočil. Navrhl, že příští hru tentokrát vymyslí kamarádi.

„Proč ne? Tak jo. Prima,“ souhlasila nakonec Valentýnka.

A přece jí to bylo trošku líto. Holčička cestou v autě vzpomínala, jak si hráli na kosmetický salon a na cestovní kancelář. Jak léčili zvířátka ve veterinární ordinaci. Anebo hledali poklad na kraji slunečnicového pole a jindy zase stopovali podezřelého zmrzlináře. Valentýnka si dokonce potichu zazpívala písničky, které k hrám složila.

Čím mě kamarádi asi překvapí? uvažovala Valentýnka. Co když se mi jejich hra nebude líbit? obávala se. Ach jo, povzdechla si maličko posmutněle a pohládila Hugouška po čupřince.

Cesta trvala dlouho a dívence na své pochybnosti pomalu zapomínala. Když auta dorazila následující den do přístavu, Valentýnka se rázem ocitla v docela jiném světě. Na břehu kotvily několikapatrové výletní lodě a za nimi se donekonečna rozprostíralo moře. Stovky aut najížděly na velké trajekty, aby se dopravily na vzdálené ostrovy.

Lod' na ostrov Korfu odplula až večer. Valentýnka s babičkou se ubytovaly v malé kajutě a potom se celá rodina sešla nahoře na palubě. Holčička si připadala jako v nějaké tajemné pohádce. Nad moře se snesla noc. Ale na nebi zářily hvězdy a bílý měsíc ozařoval temné vlny s rozčeřenou pěnou. Lod' se neviditelně drala kupředu.

„Vyspíme se a ráno budeme na místě,“ sliboval tatínek.

„Já se tak těším!“ zajásala Valentýnka.

Sotva se holčička brzy ráno probudila, spatřila z kulatého okýnka modré nebe a vysoké hory. Zakrátko se objevily i písčné pláže a pobřežní vesničky.

„Vítej, Korfu!“ zvolala nadšeně babička.

Hugo zaštěkal a Valentýnka s ním vyběhla na palubu. Slyšela, jak vlny prudce šplouchají o příď, a náhle sprška slané vody pokropila i samotnou Valentýnku. Dívka lehounce vypískla a hned se zase vesele usmívala.

Čím Valentýnku okouzly staré řecké báje

Na ostrově bylo nádherně. Valentýnčina rodina se usadila v pronajaté vilce přímo u pláže. Dům obklopovala rozkvetlá zahrada s terasou. Valentýnku však obzvlášť nadchla houpací síť upevněná mezi dvěma stromy. Nebylo to zvláštní? Doma měla v pokojíčku houpací křeslo, a tady se houpala na zahradě v síti. Jenže tady bylo i moře! Stačilo přeběhnout pár metrů po písku a Valentýnka vplula do vln.